

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE LA CORPORACIÓ

Sessió: 8/2020
Dia: 27 de juny de 2020
Hora: 12 h a 13.45 h
Lloc: Teatre Kursaal
Caràcter: Extraordinari

Assistents

Alcalde accidental

Marc Aloy Guàrdia

Tinents d'alcalde

Joan Calmet Piqué
Cristina Cruz Mas
Antoni Masegú Calveras
David Aaron López Martí
Núria Masgrau Fontanet

Regidors i regidores

Montserrat Clotet Masana
Pol Huguet Estrada
Anna Crespo Obiols
Jamaa Mbarki el Bachir
Mariona Homs Alsina
Valentí Junyent Torras
Rosa M. Ortega Juncosa
Claudina Relat Goberna
Josep Gili Prat
M. Mercè Tarragó Costa
Roser Alegre Fontanet
Gemma Boix Pou
Jordi Trapé Úbeda
Andrés Rojo Hernández
Miguel Cerezo Ballesteros

Secretari general

José Luis González Leal

Absents justificats

Felip González Martín
Mercè Cardona Junyent
Joaquim Garcia Comas
Mariana Romero Salguero

Motivació del caràcter extraordinari de la sessió

En data 18 de juny de 2020, ha tingut entrada al Registre General de l'Ajuntament de Manresa, escrit del senyor Valentí Junyent Torras en el qual manifesta la seva renúncia formal al càrrec d'alcalde de l'Ajuntament de Manresa amb el benentès de la seva continuïtat en tant que regidor d'aquest Ajuntament.

En data d'avui, 23 de juny de 2020, el Ple de la Corporació ha pres raó d'aquesta renúncia per tal de poder efectuar el relleu al capdavant de l'Alcaldia, en compliment de l'*Acord de govern per a Manresa (2019-2023)*, subscrit el 14 de juny de 2019.

De conformitat amb el règim de sessions acordat, el proper Ple ordinari no ha de celebrar-se fins el dia 16 de juliol de 2020, data fins a la qual la titularitat d'Alcaldia quedaria vacant. Per tal de no demorar el relleu al capdavant de l'Alcaldia, es creu convenient la convocatòria d'una sessió extraordinària del Ple de la Corporació, amb l'únic punt a l'ordre del dia d'elecció d'Alcalde.

D'acord amb allò que preveuen els articles 196 i 198 de la Llei Orgànica 5/1985, del règim electoral general, en allò que respecta a l'elecció d'alcalde en els supòsits de vacant a l'Alcaldia.

L'article 85 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, disposa que el Ple celebrarà les seves sessions a la Casa Consistorial, llevat dels supòsits de força major en què, a través de la convocatòria o d'una resolució de l'alcalde o president dictada prèviament i notificada a tots els membres de la Corporació, podrà habilitar un altre edifici o local a aquest efecte. En tot cas, es farà constar en acta aquesta circumstància.

El Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, imposa mesures de seguretat i limitacions en la concurrència de persones a actes que es produeixen en llocs tancats.

Donat que en l'acte l'elecció de nou alcalde de Manresa es preveu una considerable concurrència de ciutadania, atesa la limitació d'espai a la Sala de Plens de la Casa consistorial, per motius de seguretat a fi d'evitar contagis de la Covid-19, es considera que concorre causa de força major i adient per celebrar aquest Ple al Teatre Kursaal de Manresa, Passeig Pere III núm. 35, amb l'aplicació de les mesures de seguretat recomanades per les autoritats sanitàries.

En el mateix sentit del RDL anterior, hi ha el Decret 63/2020, de 18 de juny, de la nova governança de l'emergència sanitària provocada per la Covid-19 i l'inici de l'etapa de la represa al territori de Catalunya i la Resolució SLT/1429/2020, de 18 de juny, per la qual s'adopten mesures bàsiques de protecció i organitzatives per prevenir el risc de la transmissió i afavorir la contenció de la infecció per SARS-CoV-2.

ORDRE DEL DIA

Punt únic. Elecció d'Alcalde

Alguns noms i dades s'han omès en aplicació de la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Desenvolupament de la sessió

El procediment que se seguirà en aquesta sessió serà el següent:

1. Obertura de la sessió
2. Lectura normativa elecció d'alcalde
3. Intervenció dels grups municipals
4. Votació d'alcalde
5. Proclamació d'alcalde
6. Acceptació del càrrec i presa de possessió de l'alcalde electe
7. Discurs de l'alcalde
8. Aixecament de la sessió

1. OBERTURA DE LA SESSIÓ

A la Mesa d'Edat, el regidor electe de major d'edat present a la sessió, senyor Joan Calmet Piqué (1959), que la presideix, el regidor electe de menor edat, senyor Jordi Trapé Úbeda (1992) i el secretari de l'Ajuntament de Manresa, senyor José Luis González Leal.

El President de la Mesa d'Edat, senyor Joan Calmet Piqué, dóna la benvinguda a les persones assistents i declara oberta la sessió convocada per efectuar l'elecció de l'alcalde de Manresa, atesa la renúncia presentada per l'anterior, Sr. Valentí Junyent Torras, i acceptada pel Ple de la Corporació el passat 23 de juny de 2020.

2. LECTURA NORMATIVA ELECCIÓ D'ALCALDE

El president dóna la paraula al senyor secretari i li demana que faci la lectura dels articles 196 i 198 de la Llei orgànica 5/1985, del règim electoral general.

El secretari dóna lectura als articles 196 i 198 de la Llei orgànica 5/1985, del règim electoral general.

Article 196 de la LOREG:

- a) Poden ser candidats a alcalde tots els regidors que encapçalin les seves corresponents llistes
- b) Si algun d'ells obté la majoria absoluta dels vots dels regidors/es és proclamat alcalde electe.
- c) Si cap d'ells obté la majoria absoluta dels vots dels regidors/es és proclamat alcalde el regidor que encapçali la llista que hagi obtingut major nombre de vots populars en el corresponent municipi. En cas d'empat es resoldrà per sorteig.

Article 198 de la LOREG:

En els supòsits diferents als previstos als articles 197 i 197 bis (moció de censura i qüestió de confiança, respectivament), la vacant de l'Alcaldia es resol de conformitat amb el que preveu l'article 196, i es considera, a aquests efectes, que encapçala la llista en què figurava l'alcalde el/la membre següent de la mateixa llista, llevat que renunciï a la seva candidatura.

Conforme als preceptes legals que acaba de llegir el secretari, poden ser candidats a l'elecció d'alcalde/alcaldessa tots els regidors i regidores que encapçalin les corresponents llistes.

3. INTERVENCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS

A continuació, les quatre formacions polítiques presents a la sessió plenària d'avui, intervindran per exposar el seu posicionament i també exposaran si presenten el seu candidat/candidata per a alcalde/alcadessa de la ciutat.

Intervindran per ordre de vots obtinguts en les eleccions del 26 de maig de 2019, de menor a major.

En primer lloc, **el President de la Mesa d'Edat** dóna la paraula al **senyor Andrés Rojo Hernández**, en representació del Grup Municipal **Ciudadanos Partido de la Ciudadanía (Cs)**, que textualment diu:

"Gràcies senyor president,

- Regidores, regidors
- Autoritats que avui ens acompanyen
- Públic assistent
- Bon dia a tothom.

Permítanme que empiece diciendo que hoy es un día extraño. Estamos en una sesión plenaria extraordinaria en este escenario, en un teatro, para elegir al próximo alcalde de la ciudad de Manresa cuando ha pasado un año justo desde la última constitución del Ayuntamiento.

Y hoy sin que toda la ciudadanía se vea representada en esta sesión.

Por lo tanto pienso que estarán de acuerdo conmigo en el adjetivo de “extraño” para enmarcar la situación de este momento. Creemos que es del todo acertado.

No obstante, desde el principio, éramos conocedores del acuerdo de gobierno de coalición entre el grupo municipal de Junts per Manresa i de Esquerra Republicana, por el cual el alcalde Junyent renunciaría a su vara pasado un año.

Y ese momento ha llegado pero lo que no podíamos imaginarnos era este escenario. Lo digo de forma totalmente literal.

Señor Aloy, usted ha podido elegir el sitio, el escenario. Y lo ha hecho con un pretexto en el que decía que el pleno de elección y de investidura del nuevo alcalde requería de un espacio con un aforo similar al del Ayuntamiento en unas condiciones normales. Pero permítame que le diga que lo que estamos viviendo a día de hoy no es una situación normal.

Primero, recordarle que lamentablemente estamos saliendo –y la palabra “saliendo” es una palabra muy atrevida en este momento- de una situación que ninguno de los que estamos aquí hoy sentados habíamos conocido previamente y por supuesto que no deseábamos. El Covid lo ha cambiado todo.

Y segundo, déjeme que le haga yo los cálculos. El aforo real de la sala de plenos del consistorio es de 90 personas y 60 personas más en la sala de columnas. Es decir, un total de 150. Luego usted coloca mucha gente de pie. Eso ya lo sé. Lo ha dicho por activa y por pasiva...

Pero ya le avance en la Junta de Portavoces que el día que se elige al alcalde, se elige también al resto de 24 regidores que formamos este Ayuntamiento. No es que nos elijan, sino que tomamos posesión de nuestro cargo.

Si se revisa el orden del día de fecha 15 de junio de 2019, verá que sólo tenía un punto: constitución de la corporación municipal y elección del alcalde. ¿Qué quiere decir todo esto? Pues que ese día no solamente es un día especial para el que será nuevo alcalde, sino que es un día especial para cada uno de nosotros. De estos 25 regidores, concejales, que formamos el Ayuntamiento.

Me cuesta decir la palabra “Ayuntamiento” en este escenario en vez de estar en el salón de plenos.

Y que cada uno de nosotros invitamos a familiares y allegados para ese día tan importante. Mire, ese día a mí personalmente me acompañaron 16 personas. Pero voy a hacer, tirando a la baja, una media de 6 personas por cada uno de nosotros. Es decir, no hace falta ser un licenciado en matemáticas, que serían ya 150 personas que asistieron al acto.

Con lo que estando en condiciones de aforo limitado, usted estaba en unas condiciones muy similares a la del resto de alcaldes cuando habían sido investidos dentro del consistorio.

Por lo tanto, no tiene razón con los números que usted maneja. Pero además se le suma que el pasado martes celebramos otro pleno extraordinario para la renuncia del alcalde Junyent, un alcalde que ha sostenido la vara por nueve años. Y fue un acto – déjeme que se lo diga abiertamente- más que digno. Y yo no le he oído quejarse al señor alcalde Valentí Junyent por el sitio. Insisto, estamos viviendo momentos excepcionales y esta ciudad requiere de líderes excepcionales. Y un líder que aspira a gobernar para todos los manresanos y manresanas, pues yo creo que debería un poco anteponer su minuto de gloria, que podría haber sido igual, un minuto de gloria, pero en un formato más modesto. Y ganaría que estará representando en ese acto a todos los ciudadanos de Manresa, que creo que es lo que a usted le hubiera gustado.

Pero bueno, usted ha tomado esta decisión -por supuesto- legítima, pero que desde nuestro punto de vista es indicativa de dónde están sus prioridades.

En el pleno de renuncia del alcalde Junyent, no recuerdo si fue usted o si fue el propio alcalde quien dijo que, a partir de ahora, se continuaría con la misma orquesta pero con diferente director. Y no sé si usted quería hacer una analogía indicando que no iban a cambiar mucho las cosas a partir de ahora, pero le recuerdo que es el director quien elige los temas que la orquesta va a interpretar e intuyendo sus gustos musicales, por lo que hemos podido ver en estos últimos cinco años que hemos compartido, pues creemos que las melodías que van a tocar no nos van a gustar a este grupo municipal.

Mire, nosotros hoy aquí estamos demostrando que realmente somos la oposición al eje nacionalista y pedimos un alcalde que enfoque su política en las necesidades de todos los manresanos y manresanas, dejando de lado las diferencias ideológicas o los sentimientos identitarios. Que solucione los problemas y que no genere más. Y, en definitiva, que vele por nuestra ciudad y que la haga crecer.

Hemos de luchar para poner a Manresa en el lugar que le corresponde en el mapa. Ya lo he dicho en más de una ocasión: som el cor de Catalunya i, com a tal, el nostre compromís és que realment sigui el cor de Catalunya.

Señor Marc Aloy, no vislumbro en usted el liderazgo y las capacidades necesarias para que Manresa no pierda el tren de la modernidad, del desarrollo sostenible, y sobre todo el progreso y la creación de ocupación.

Permítame que le diga que Manresa necesita un cambio de modelo económico. El actual muestra grandes síntomas de fatiga y no veo que ustedes hagan nada al respecto. Lo importante de un buen alcalde es que sepa que, entre las principales prioridades, la primera es Manresa y sus ciudadanos, la segunda Manresa y sus ciudadanos y por último Manresa y sus ciudadanos.

Hay que dinamizar de forma sostenible la economía, crear más ocupación ayudando a los emprendedores sin olvidarnos de las pequeñas y medianas empresas. Tenemos que mejorar la formación de los trabajadores y proteger el comercio de barrio. Un punto clave es el soporte de la industria 4.0, la innovación.

Y, oiga, tenemos que solucionar de una vez por todas la falta de espacio que tenemos para la incorporación de nuevas grandes de empresas en la ciudad. Necesitamos, como sea, sacar espacio para la creación de polígonos suficientemente grandes y dotarlos de la última tecnología. Además yo creo que este compromiso se lo oí a todos los candidatos durante el periodo electoral.

El privilegio de poder representar a los ciudadanos solo se puede devolver a las ciudadanía dejándole una ciudad de la cual se sientan más orgullosos y una ciudad para todos.

Nosotros a día de hoy no vamos a proponer un candidato pero insistimos no le vemos a usted dirigiendo esta nave, este proyecto, y obviamente nuestro voto será un voto en blanco. Indicativo que para nosotros no es un candidato válido.

Pero al mismo tiempo le tiendo la mano para llegar a grandes pactos de ciudad porque como hemos demostrado estos cinco años, nosotros no ponemos cordones sanitarios a nadie. Para nosotros lo importante son las buenas ideas y proyectos de ciudad. Vengan de donde vengan y sean del color que sean.

Muchas gracias.”

Aquesta intervenció la trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=551.0>

A continuació, **el president** dóna la paraula a **la senyora Roser Alegre Fontanet**, en representació del Grup Municipal **Fem Manresa CUP-Sobiranistes Alternativa Municipalista (FEM – AMUNT)**, que textualment, diu:

“Gràcies.

Bon dia a totes i a tots,

Primer de tot, no voldríem començar la nostra intervenció sense recordar les dues **víctimes mortals** en menys de tres setmanes a les mines de Sallent. És evident que la sinistralitat laboral va estretament lligada a la precarietat laboral. I és urgent que tant responsables polítics com empresarials posin fre a aquesta situació i evitem més morts. El nostre condol més sincer a la família i als amics del Pau i l'Àngel.

Avui som aquí per realitzar el segon Ple Extraordinari que l'acord d'Esquerra Republicana i Junts per Manresa d'ara fa un any implica, amb el pacte del relleu a l'alcaldia inclòs. Que implica tant als propis grups del Govern, com també als de l'oposició. Ho vam dir dimarts, durant el Ple de ratificació de renúncia del Valentí Junyent i Torras, i ho repetim ara: assistim a una representació que poc ens implica a nosaltres o amb l'activitat del dia a dia de la política municipal, perquè com sabem les forces amb majoria seguiran sent les mateixes i les polítiques que es duren a terme, també.

Però és que a més a més, assistim a aquest Ple en un teatre, degut, pel que se'ns va dir, a la capacitat d'aforament limitat que la Covid-19 ha comportat. També se'ns va explicar que en cap cas es volia que l'acte d'avui es veiés com un espectacle, i que la tria d'aquest espai s'havia realitzat després de posar sobre la taula varies possibilitats i valorar que aquest era el que reunia les millors condicions i facilitats, tant per la comoditat de tenir una platea amb butaques com a nivell de qüestions tècniques de so. Bé, tot i certes reticències, pensàvem que seria així realment.

Però devem ser massa ingènues, perquè per sorpresa i desconcert nostre, hem acabat veient i assistint a un acte de propaganda política d'Esquerra Republicana. Com, si no, hem d'interpretar la presència d'autoritats de la Generalitat del mateix color polític del que serà investit avui com a alcalde de Manresa? I amb la rebuda protocol·lària que aquest fet suposa! Des de Fem Manresa ens neguem a convertir un acte institucional de ciutat en un espectacle electoral. Un acte institucional convertit en un acte completament partidista. Espectacles que no aporten absolutament res a la ciutadania. Més aviat al contrari, l'allunyen encara més de la política municipal i de sentir-se amb veu i vot a aportar-hi alguna cosa. Convertiu la política en una cosa distant sense cap interès real per la ciutadania.

Però ja que hem arribat fins aquí, aprofitarem l'oportunitat que se'ns presta per exposar algunes qüestions al nou alcalde de la ciutat i al seu grup. Perquè així entenem el nostre paper en política, en municipalisme, en el si d'aquest Ajuntament. El paper de l'oposició. Una oposició que valorem perquè ens presta les eines per confrontar les polítiques d'aquest Ajuntament davant d'aquelles i aquells que les porteu a terme. Defensem la representació d'aquesta candidatura municipalista que som, d'esquerra transformadora, anticapitalista, feminista i republicana, cada vegada que en tenim oportunitat. Perquè com a representants electes d'aquesta candidatura ens devem, també, a totes les manresanes, a aquelles a qui segueixen la política municipal, però sobretot a les que no els importa les misèries de partits ni les misèries

dels personalismes. A aquelles a qui el que els importa és poder tirar endavant dia a dia, posar un plat a taula, sortir a treballar i no sentir-se jutjada quan camina pel carrer pel seu color de pell o la seva orientació sexual.

Creiem que aquests darrers dies alguns heu estat més pendents d'aquest moment, de la lluita de poders entre forces, i de la lluita d'egos per ocupar una cadira, que no pas de la vida de les manresanes i manresans. Ens preocupa que només un any després de les eleccions i amb tots el que estem vivint els darrers mesos estiguem en aquest punt. En aquesta lluita partidista. Ens preocupa la suposada estabilitat d'aquest govern i que es perdi de vista el focus en allò que realment importa: assegurar una vida digna per a totes les manresanes i manresans.

Això, avui, ho havíem de dir.

Com també hem de dir perquè no votarem a favor de la candidatura de Marc Aloy i Guàrdia per ser el nou alcalde de la ciutat i que emetrem un vot en blanc. En aquest sentit, només aclarir que no presentem candidatura pròpia perquè sabem de sobres, com ja hem dit, a on ens trobem avui, del que és merament una posada en escena per exemplificar un acord que ja no vam aprovar el seu dia. Per tant, entenent que el nostre vot aquí és merament circumstancial, no ens val la pena fer una altra cosa.

Com deia no votarem a favor d'aquesta candidatura pel mateix fet que no vam fer-ho el juny de l'any passat: perquè les polítiques d'aquest equip de govern, de la mà de qui ha gestionat el Consistori durant aquests últims 9 anys, acomodats per la política de gestió que durant tants anys ha fet Convergència, han estat unes polítiques que no han afrontat de cara els problemes reals de la gent. Ni amb l'entrada d'Esquerra al govern, ara fa 4 anys, s'han vist canvis. I és que amb un govern a on hi hagi Junts per Manresa mai arribarem a fer una política d'esquerres. No és possible.

Al Ple de dimarts passat, les intervencions de Junts per Manresa i d'Esquerra Republicana, es van assemblar massa. O millor dit: diferien molt menys del que calia esperar. I és que tot i que governeu plegats, pensàvem que era d'esperar que des d'Esquerra no poséssiu en valor exactament les mateixes accions que els vostres socis de Govern. Que com a mínim sent Esquerra, poséssiu en valor altres polítiques dutes a terme, polítiques que si més no, encara que es quedin massa curtes, tenen certa mirada a l'esquerra, que per això deveu portar aquest concepte al nom.

Però no, no véu fer-ho:

- Res sobre els comptadors solidaris aprovats en el mandat anterior
- Casi una total invisibilitat a les polítiques d'igualtat i contra la violència masclista
- Pràcticament res sobre participació ciutadana
- De puntetes sobre l'Anella Verda i el valor de l'entorn natural de la ciutat

- Res sobre la creació i el potencial cultural de les artistes manresanes (només anomenar la capitalitat cultural, això sí, clar, que això dóna “galons”)
- Absolutament res sobre el compromís diari del moviment popular i del teixit veïnal amb aquesta ciutat
- Ni gota sobre el transport públic ni res de mobilitat (també és veritat que no tenim gaire de què sentir-nos orgulloses en aquest camp)
- I ni tan sols res sobre el nou model de gestió de residus del qual n'esteu tan convençuts i orgullosos Esquerra

I per molt que aquestes polítiques dutes a terme no siguin com nosaltres les voldríem, sí que tenen una cosa en comú: afecten al dia a dia de les manresanes. Tenen a veure amb les seves necessitats bàsiques, amb les necessitats de relació humana i relació amb la ciutat. D'això és del que volem parlar en aquest Ajuntament. Aquí és on convé que ens impliquem totes i tots i on hem de destinar els recursos i esforços.

En canvi, véu atribuir tot el mèrit a l'obra feta, als convenis de col·laboració, al projecte de Manresa 2022, al Museu del Barroc i al Parc Tecnològic, per dir-ne alguns. També véu parlar dels grans maldecaps: els litigis de la Reforma, el Casino o el Bloc de la Plaça Bages. Curiosament, no va sortir res sobre el tema de les Saleses... També es va posar en valor el model de la vostra gestió pública, basat, segons véu dir, en grans projectes de ciutat (com va quedar palès amb la llarga enumeració), en els projectes d'Associacions i Entitats (que no en vam sentir pràcticament res), i tot combinat amb l'estructura de les Empreses Municipals. Per no oblidar d'atribuir-vos el mèrit del 9N i de l'1 d'octubre!

En fi, que sentir aquella enumeració no una, sinó dues vegades (i casi tres amb el discurs del Valentí Junyent), va ser preocupant. És preocupant sentir-vos parlar sobre allò que no apel·la directament a la ciutadania. Sobre el que no afecta a les seves vides. Creieu de debò que gaire gent que no tingui alguna vinculació amb política coneix ni tan sols la meitat de les accions que veu anomenar? I si li sonen, creieu que és perquè hagin afectat directament el seu dia a dia? Perquè alguna d'aquestes accions hagi tingut una incidència real a la seva vida? A mi em sembla que no. Almenys per mi no han tingut cap d'aquests efectes. I jo també sóc manresana.

I és això el que ens espanta. Sentir-vos parlar de grans obres (encara avui, com si no n'haguéssim après en aquesta ciutat); de grans projectes a anys vista que preteneu que ens aboquin a la glòria; i que parleu de gestió pública centrant-vos en grans projectes de ciutat, que són projectes que evidentment requereixen de grans inversions.

Nosaltres volem sentir a parlar, per poder treballar-hi, d'un Ajuntament que prioritza les polítiques socials, amb la dotació econòmica necessària per poder donar resposta a les necessitats de les manresanes i els manresans. Que es compromet de debò en això: a lluitar per un habitatge digne per a totes les famílies d'aquesta ciutat i perquè

tothom tingui els subministraments bàsics coberts. Polítiques socials que realment puguin donar resposta als reptes que viure la vellesa suposa per a moltes persones: la solitud i la manca de serveis públics i universals als que poder-se acollir. Polítiques d'infància que garanteixin la igualtat d'oportunitats.

Volem parlar de la gestió que fem i de la que hem de fer dels serveis "públics". Treballar perquè deixeu de veure una necessitat inapel·lable externalitzar els serveis d'aquest Ajuntament. Aquí esperem veure ben aviat els resultats de l'informe que s'està fent i posar-nos a treballar per decidir quin servei municipalitzem primer. I és que com hem dit sempre, i sabeu que ho repetirem tant com faci falta, si volem tenir un control real sobre els serveis que fem, les condicions laborals de les seves treballadores i poder decidir completament com han de ser, això només és possible si ho fem nosaltres mateixos.

També volem parlar de l'espai públic i la mobilitat. Un problema real diari per a totes les manresanes i manresans. Volem començar a treballar ja en el nou pla de mobilitat de Manresa per posar sobre la taula que el que necessita la ciutat són canvis per deixar de veure l'ús del vehicle privat una necessitat. Apostar fort per les zones peatonals i l'eliminació dels cotxes del centre de la ciutat i dels centres dels barris; tenir un servei de bus urbà competitiu i amb busos llançadora des dels aparcaments dissuasius que també cal ampliar. I parlar i treballar perquè l'espai públic sigui realment això: públic. Que places, carrers i solars en desús, puguin ser viscuts per les veïnes, per generar-hi comunitat.

Volem parlar de significar realment el petit comerç, de proximitat, i de la producció agroecològica de la ciutat i el seu entorn. De blindar realment la implantació de grans supermercats i centres comercials, per fer perviure un model respectuós amb el medi ambient i incidir contra l'emergència climàtica. De lluitar contra el sistema capitalista imperant que ens arruïna les vides precaritzant la nostra vida laboral i alienant-nos al valor del capital. Allunyant-nos d'allà a on cal focalitzar-nos de veritat: a la vida.

Volem parlar de diversitat i riquesa cultural, del valor que ens dona com a ciutat, a cada una de nosaltres i volem que aquesta diversitat sigui viscuda com a tal, amb respecte. Que ningú hagi de sentir-se jutjada pel seu color de pell o els seus atributs, que ningú hagi de viure amb por en aquesta ciutat. Que puguem lluitar contra el feixisme i el racisme que hi ha a Manresa normalitzant aquesta diversitat, que sigui present arreu: al carrer, a la programació d'activitats, i en el si del propi Ajuntament.

I volem parlar de tot això des d'una perspectiva feminista: que posi en valor la vida de totes i cadascuna de nosaltres. Que a les contractacions, a les activitats, a la representació institucional, parlem de feminisme. Reivindiquem una unitat transgènere i un avortament quirúrgic a Manresa per atendre la població transgènere i les dones que vulguin avortar després de les 9 setmanes de la capital del Bages. Volem que cap dona hagi de ser víctima pel fet de ser-ho.

De tot això, en volem parlar. I també ho havíem de dir.

El dimarts, el que serà l'alcalde de Manresa a partir d'avui, sí, va dir que ara començava una nova etapa, amb un nou director d'orquestra. Els directors d'orquestra tenen la capacitat de fer sonar diferent una orquestra, aportar-hi matiso, fer els forts, els fluixos i els crescendos que vulgui. Però la melodia segueix sonant igual si no es canvia de partitura o no es canvien els instruments.

I bona part de les manresanes i manresans estan cansades ja de la mateixa tonada. Volen sentir una altra melodia. Una melodia que arrisqui amb el pentagrama, i amb els instruments. Una nova melodia que qui la senti tingui ganes de tornar-se-la a escoltar i fer-se-la seva. Una música que surti de baix, del ritme i batec de la ciutat. Manresa i la seva ciutadania necessita canvis. Canvis reals que aportin solucions reals als problemes diaris. Cal valentia política per fer polítiques transformadores. No quedar-nos en un mer canvi de director d'orquestra.

Marc, avui començaràs una nova etapa, que de ben segur saps que no serà sempre planera. Esperem que com a nou director d'orquestra, com a alcalde, sàpigues estar a l'alçada del canvi que la ciutat es mereix. Nosaltres volem treballar per aportar canvis, per transformar allò establert; i seguirem treballant, estiguem tocant amb l'orquestra o no.

No perdrem de vista el que suposa tenir un alcalde republicà i, justament per això, estarem més atentes que mai al teu paper i a com es desenvolupa aquest Ajuntament. A fiscalitzar cada una de les accions que es portin a terme. Reiterem, un cop més, el que ja vam dir dimarts. Si hi ha canvis en aquest sentit, si veiem que es plantegen accions i polítiques que de veritat portin cap a un canvi de model de ciutat, nosaltres hi serem aportant tot el que puguem per fer-ho possible.

Des de Fem Manresa tindrem la mà estesa a qui vulgui treballar per fer una vida digna per a totes les manresanes i manresans. Perquè per nosaltres és simple: volem fer de Manresa una ciutat de totes i per a totes.

Moltes gràcies.”

Aquesta intervenció la trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=1160.0&endsAt=2112>

A continuació, el president dóna la paraula al **senyor Valentí Junyent Torras**, en representació del grup **Junts per Manresa (JxCAT – JUNTS)** que textualment, diu:

- "President del Parlament.
- Vice-president del Govern.
- Conselleres.
- Autoritats.
- Delgada del Govern.
- Públic que ens acompanyeu i públic que ens segueix per la pàgina web.
- Regidores i regidors.

Avui estem aquí per a escollir el nou alcalde de la ciutat. La persona que estarà al capdavant de l'Ajuntament els tres propers anys. I ja els avanço que Junts per Manresa no presentem cap candidat propi i votarem per a aquesta tasca a la persona del senyor Marc Aloy i Guàrdia.

Primer de tot, ho farem perquè vam signar un acord el juny del 2019 en el qual ens vam comprometre a fer-ho així i nosaltres som conseqüents amb els nostres compromisos. Un acord per donar resposta al missatge que ens havia traslladat la ciutadania de Manresa tant a Esquerra Republicana de Catalunya com a Junts per Manresa amb aquells ajustadíssims resultats electorals àmpliament coneguts.

Ho farem també per mantenir el govern de coalició que hem compartit les dues forces polítiques des del febrer de 2016, després d'un període inicial en què Esquerra també va afavorir l'estabilitat del govern sense formar-ne part inicialment.

Han estat anys de treball conjunt, de sumar esforços, d'arribar a acords des de la discrepància en alguns punts de vista. Han estat anys per assolir els reptes plantejats i per continuar donant a la ciutat l'empenta i la projecció que creiem que ha de tenir.

Per això mantindrem el nostre compromís en el que queda de mandat per continuar amb aquesta col·laboració, per continuar formant un govern viable i efectiu, que treballi per a tots els manresans i les manresanes. Fins a dia d'avui som un equip suficientment satisfet pel treball conjunt que ha permès avenços significatius per a la ciutat.

Com a govern de coalició hem tingut la capacitat de reacció davant de situacions d'emergència com les que hem viscut amb la crisi sanitària per la Covid-19 i els seus devastadors efectes socials i econòmics. I hem estat capaços de liderar el consens de totes les forces polítiques del consistori per afrontar i superar, en la mesura del possible, les conseqüències econòmiques i socials de la pandèmia.

També volem reiterar avui el compromís amb el nostre país i la defensa dels nostres drets i les nostres llibertats nacionals, tal i com hem demostrat al llarg d'aquests anys de mandat, en els quals he tingut el privilegi de ser l'alcalde de la nostra ciutat. Malgrat que, com sabeu, en algunes ocasions hem acabat rebent la incomprensió i la repressió de l'Estat espanyol.

A partir d'avui, el senyor Marc Aloy i Guàrdia serà l'alcalde de tots els manresans i totes les manresanes. De totes i de tots. Sigui quina sigui la seva ideologia i siguin quines siguin les seves creences i tradicions. Deixi'm dir-li que cal deixar treballar i confiar en aquest magnífic equip de govern, en aquests setze regidors -vostè i quinze, la resta- que són els que millor coneixen realment el que s'ha de prioritzar per fer una bona gestió i prendre les millors decisions.

Així, els vuit regidors del grup municipal de Junts per Manresa votarem a la seva persona com a alcalde perquè estem convençuts que serà un bon alcalde. Perquè el coneixem, hem treballat plegats i sabem que té la capacitat, els coneixements i la dedicació per exercir aquesta tasca. I un cop elegit, continuarà tenint el nostre suport per governar plegats els propers tres anys consensuant els acords per estar al servei de tota la ciutadania manresana.

I per acabar, deixi'm que hi faci una nota personal. Em posaré al servei de l'equip de govern i posaré al servei d'aquest equip de govern l'experiència i el bagatge acumulat durant aquests nou anys al capdavant de l'Ajuntament, i em tindrà al seu costat per ajudar-lo en tot allò que consideri oportú.

Li desitgem de tot cor, li desitjo de tot cor, molta salut i el màxim d'encerts.

Moltes gràcies per la seva atenció.”

Aquesta intervenció la trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=2112.0>

A continuació i per tancar aquesta roda d'intervencions, **el president** dóna la paraula a la senyora Cristina Cruz Mas, en representació del grup municipal **d'Esquerra Republicana de Catalunya Acord Municipal (ERC – AM)**, que textualment diu:

“Gràcies President,

- Molt honorable President del Parlament
- Vicepresident del Govern
- Conseller i Conselleres
- Delegada del Govern
- Alcaldes i alcaldesses
- Regidores i regidors
- Públic que ens acompanyeu.

Esquerra Republicana de Catalunya vam guanyar les eleccions municipals del maig de 2019. Però ara fa un any escollíem com a alcalde Valentí Junyent. En aquell ple d'investidura vam remarcar l'excepcionalitat d'aquella decisió. Era el primer triomf d'Esquerra en unes eleccions municipals des del 1934 i la primera vegada que dues primeres formacions empataven en nombre de regidors per un marge molt estret de vots. Aquells deu famosos vots que no van resoldre el resultat fins al recompte de l'última urna. També era la primera vegada que Manresa no escollia un alcalde per quatre anys i, si m'ho permeteu, també va ser la primera vegada que el candidat de la formació guanyadora renunciava a la investidura i cedia l'honor de ser investit alcalde, el dia solemne del ple de constitució de l'Ajuntament, a un altre candidat. Fins aleshores, ningú amb el suport suficient per ser elegit alcalde, i sense alternativa, havia fet el gest de cedir aquest lloc. I vam començar aquest govern de coalició amb el Valentí, la Núria, el Joan, la Rosa, el Toni, la Claudina, el Josep i la Merx, per qui sentim un gran respecte i amb qui els Regidors i Regidores d'esquerra volem compartir aquest dia tan especial. Un dia molt esperat, somiat, pel que hem treballat i del que ens volem sentir plens i orgullosos.

En un dia com el d'avui, dels del Grup municipal d'ERC, també voldríem fer constar l'agraïment a totes aquelles persones que han fet possible aquesta fita. Parlo dels nostres amics, amigues i militants, d'aquella gent que creu que la política és una altra forma de participació ciutadana i que, en la nostra tradició assembleària, qüestionen o impulsen decisions. Que ens obliguen a repensar propostes o que ens n'ofereixen de noves. Que són la xarxa imprescindible per fer que un projecte polític amb voluntat transformadora progressi. Les reunions de l'executiva de cada dimecres, les assemblees obertes, les campanyes que una i una altra vegada ens mobilitzen, tenen avui més sentit que mai. I, de fet, la nostra presència com a grup aquí seria irrellevant si ho oblidéssim. I, evidentment, gràcies a tots els votants que ens vau fer confiança i qui esperem respondre com es mereixen. A tots ells i elles, moltes gràcies. Un agraïment que fem extensiu a tota la gent que, desinteressadament, fa política al nostre país. A aquesta ciutadania compromesa. Diversa i plural. Imprescindible. A totes aquestes persones, moltes gràcies.

Permeteu-me que tingui un record també per a tots aquells que ens han precedit com a representants d'Esquerra en aquest Ajuntament. Primer, amb aquells governs republicans dels anys 30 del segle XX, que van plasmar les expectatives de modernitat i llibertat. Aquella ciutat treballadora i els seus polítics republicans van anticipar-se en molts assumptes econòmics, urbanístics, culturals, laborals, de capitalitat, de lideratge... però tot aquell progrés va quedar estroncat per un cop d'Estat feixista, per una guerra i una dictadura. Hem recuperat la memòria històrica d'aquella època, però encara estem lluny del que d'altres nacions fan per la seva història. Avui, després de dues generacions i de pagar un preu molt alt, ens sentim vinculats amb aquelles persones, hereus d'aquell període i d'aquells somnis.

Amb la mort del dictador, després de 40 anys de la repressió més dura, d'afusellaments, presó i exili, de silencis forçats que van deixar el nostre partit tocat de mort, la gent d'Esquerra Republicana va saber refer-se. I des de 1979, amb el primer Ajuntament democràtic des del govern o l'oposició, hi hem provat de ser, tenint una progressió gradual que aconseguia un, dos, tres, quatre, set... i finalment vuit representants. I una victòria com no coneixíem des dels anys 30. I sí, el nostre projecte —que és un projecte social i col·lectiu, de ciutat i de país, inequívocament d'esquerra— és un projecte de llarg recorregut que necessita de complicitat i també relleus. Amb trajectòries com la d'Ignasi Perramon, que amb el PSAN ja va ser en aquell primer govern efímer d'unitat el juny de 1979. Amb Constantí Mas. O amb Carles Esclusa, Magí Mas i Ramon Fontdevila, quan des de 1995 vam poder participar d'una àmplia coalició, aleshores de resultats més perdurables. I més tard amb Montserrat Selga, Alba Alsina, amb Joan Vinyes, Pere Cullell, Mireia Estefanell, Àngels Santolària, Jaume Torras...

Perquè comptat i debatut, resulta que hem estat fent govern més de vint anys a Manresa, lleialment i com a força menor. Amb més entusiasme que càlcul. I no ens ha sabut greu arriscar les sigles a favor d'un projecte, malgrat l'Alcalde que l'encapçalés no fos —ja em disculparan l'expressió col·loquial— «un dels nostres». I així ho vam fer ara fa quatre anys, aleshores amb CDC, i amb Valentí Junyent: sense presses, provant de confegir un trajecte comú que fos positiu per Manresa. Em penso que —amb encerts i errades— avui podem dir que ens n'hem sortit. I ara avui comencem una nova etapa, una etapa que volem que sigui liderada per Marc Aloy I Guardia i per això us el presentem com a alcaldable de la ciutat per que creiem que es un candidatura que suma.

I és que estem convençudes que sumar és important. Sumar, sí. Sumar des de la generositat i la il·lusió, sumar des del compromís i la voluntat. Vam presentar-nos a les darreres eleccions amb un lema que encara ens sembla feliç: Trobem-nos. Encara, en conservem les ganes, encara creiem que val la pena. En tots aquests anys d'ajuntaments democràtics n'hem volgut fer el nostre ADN. Mà estesa i arribar a acords. Trobem-nos. Conscients que les persones passem, que els anys ho difuminen tot, que els grans debats fets al saló de Plens queden moltes vegades al record només d'alguns....

Però que la ciutat, el conjunt de la ciutadania i les activitats que fem que passin en aquest tros de país.... la ciutat, dic, queda. I continua, i creix... i millora, i progressa gràcies a l'esforç de totes aquelles persones que una hora o altra ens hi vam voler comprometre.

Tenim per endavant molts reptes de ciutat, amb un full de ruta a seguir, el nostre programa electoral amb tres eixos que són el de ciutat verda, ciutat dinàmica i ciutat de trobada i que hem incorporat dintre del pla de govern pactat amb Junts per Manresa. I tenim per endavant un escenari incert marcat per una crisi global primer sanitària i ara econòmica i social generada per la COVID.

Però l'esperit d'aquesta ciutat més verda, socialment més justa, que posa les persones al centre de les polítiques i que n'impulsa el desenvolupament econòmic i social, en segueix sent el motor essencial. I això ho fem, cada dia, gestionant aquest entorn tant fantàstic que tenim a Manresa amb l'urbanisme i la mobilitat, fent de la cultura, l'esport i l'educació eines de transformació social. Amb polítiques socials com l'Habitatge i els serveis socials com a motor dels drets de la ciutadania, treballant amb noves polítiques d'envelliment i dependència...

Seguirem treballant per incloure la perspectiva de gènere i LGTBI en totes les nostres polítiques, per la justícia global, per una ciutat de trobada de persones que busquen feina i persones que en volen crear. Volem ser un punt de trobada de coneixements, de recerca i de innovació, d'intercanvi, de negocis i d'activitat. Es hora d'impulsar l'economia social i solidària com a un model econòmic que resisteix molt millor, es resilient davant les crisis econòmiques, es respectuós amb el medi ambient i està al servei de les persones, fomentar el consum responsable i promoure una fiscalitat més favorable a projectes amb un impacte social més positiu. En resum, volem fer polítiques que posen el benestar de les persones al centre.

Hem treballat molt, incansablement, però no n'hi ha prou. Perquè encara tenim molta feina a fer. Feina, que ara farem encapçalant el mateix equip de persones, un equip fort i molt predisposat. Amb tot, certament l'alcalde és sobre qui recau el pes i la responsabilitat última de l'obra d'un govern municipal.

I més important encara que el Què FAREM, és COM ho Farem. Ho farem liderats que algú que sintetitza tots els valors republicans. Una persona compromesa amb Manresa, amb les seves entitats, amb la política de proximitat que és la de cada dia. ELL És arquitecte, músic i esportista, i aquests darrers anys ha estat el primer tinent d'alcalde de la ciutat, regidor d'Urbanisme el mandat passat i de Presidència aquest darrer any. I ho ha aprofitat de valent. Entomant les dificultats amb coratge, i resolent temes difícils, i encallats durant molt de temps, alguns anys fins i tot.

Amb tot s'ha guanyat el reconeixement, la confiança i el respecte de les persones que treballen amb ell, amb els Regidors i Regidores de Junts encapçalats pel Valentí Junyent i que fa 5 anys que formem Govern. I també amb els altres grups municipals.

De fet la política és l'art d'arribar a consensos possibles per fer el necessari, i amb això el Marc és un artista.

Justament per això ens sap greu que avui no hi siguem tots al Ple. Som els primers que ens hagués agradat fer aquest Ple on pertoca, que es al Saló de sessions de l'Ajuntament. L'únic que s'ha buscat amb el canvi de lloc ha estat poder celebrar un Ple d'investidura amb les mateixes condicions d'aforament que totes les investidures anteriors a la d'avui tenint en compte el distanciament físic necessari davant aquesta situació tant excepcional que estem vivint per la COVID. Això avui a l'Ajuntament no era possible. Només volem recordar que com a qualsevol altre Ple d'investidura ha estat obert a tota la ciutadania, hi assisteixen les autoritats que volen i poden venir, i és

clar, com a qualsevol Acte semblant, amistats, família i gent del partit que es representa.

A partir d'ara, desitgem de tot cor que, Marc Aloy i Guàrdia puguis gaudir amb plenitud de l'etapa que comences. Sabem les responsabilitats i els maldecaps que implica ser alcalde, però com passa en tantes coses de la vida, allò que és important és estar bé amb un mateix, gaudir del que fas, per poder donar el millor de tu mateix. De fet, jo sempre dic que portes tota la vida preparant-te per ser Alcalde i si dediques a l'alcaldia el temps, l'energia i la passió a què ens tens acostumats, segur que faràs moltíssima feina. Convé que sàpigues prioritzar-la bé, delegar i confiar per què, a més, sigui MOLT BONA feina.

Esperem i confiem que, com a alcalde, sabràs liderar el govern ampli i fort que formem els regidors i les regidores de Junts per Manresa i Esquerra republicana de Catalunya. I, liderar, per nosaltres, significa motivar, acompanyar, empènyer o estirar segons convingui, arriscar i ser creatiu, sense por d'equivocar-se, dibuixar horitzons ambiciosos i engrescadors, i fer-ho CONJUNTAMENT, escoltant què pensa cadascuna de les àrees i les regidories de l'Ajuntament, obrint debats profunds sense por, identificant entre tots i totes els grans reptes que té la ciutat i construint junts els millors projectes per donar-hi resposta.

Liderar una ciutat i un govern també implica representar-la davant d'altres institucions, oferint el nostre suport quan cal, reclamant ajuda quan és necessària, o exigint rectificacions quan aquestes institucions prenen decisions que afecten negativament la nostra ciutat, independentment de qui les governi. I, tant o més important, liderar Manresa implica teixir complicitats i col·laborar amb la resta de ciutats de Catalunya i, molt especialment, amb la resta de municipis de la nostra comarca i de la Catalunya Central. Sabem que no et tremolen les cames davant de les dificultats i que fas el possible per superar-les. Per això, creiem fermament que amb tu al capdavant, la capitalitat de Manresa farà un gran salt endavant, i ja es hora d'exercir sense complexes aquesta capitalitat de la Catalunya central amb el màxim compromís i contribuir decididament als grans reptes que ara té el nostre país: la igualtat i la justícia social, la transformació econòmica del país guiada pels principis de la transició ecològica, o la fi de la repressió política i la plena llibertat nacional.

També esperem que siguis un alcalde proper a la ciutadania, a les entitats i a les empreses de Manresa, i als treballadors i treballadores de l'Ajuntament. Que mantinguis allò que has demostrat com a regidor, una profunda convicció que ser un càrrec electe implica estar al servei del bé comú i de la ciutadania, amb qui dialogar de tu a tu, amb el màxim de respecte per a tothom, pensi com pensi, vingui d'on vingui. I no esperar que la gent vingui a explicar-te coses, esperem que segueixis anant-los a buscar, allà on calgui per demanar el que necessiten. Volem un alcalde que passegi pels carrers de la ciutat, que vagi als centres educatius, a les residències, als hospitals, als equipaments públics, a les entitats, als barris, a les empreses, a les seus de totes les confessions religioses.... i conversi amb la gent el màxim de diversa possible, i no només aquella que més crida o que té millors canals de comunicació.

Hem d'escoltar què tenen per dir-nos, què proposen per a la ciutat i què estan disposats a aportar-hi un conjunt de col·lectius massa sovint oblidats, com la infància, els joves o la nova ciutadania, entre d'altres.

I acabo. Els reptes són enormes. Però no estàs sol. Ens tens al David, la Muntsa, el Pol, l'Anna, el Jamaa, la Mariona i jo mateixa per fer-te costat, acompanyant-te, donant-se suport, fent-te confiança, treballant molt, ja ho saps, no ho sabem fer de cap altra manera, i a la vegada sent-te sincers amb els encerts i amb els errors. Sabem que pots comptar igualment amb la resta de regidors i regidores del Govern i, perquè no, volem pensar que també pots comptar amb els regidors i regidores a l'oposició, de qui també seràs alcalde.

Podem entendre que alguna gent visqui el dia d'avui com un simple canvi de cares. Però nosaltres vivim l'etapa que comença a partir d'avui amb una tremenda il·lusió i una gran responsabilitat, envers la ciutadania de Manresa d'avui i la de demà, i envers els que ens van precedir i van començar a obrir un llarg camí d'Esquerra Republicana a la ciutat fa gairebé 90 anys.

En Marc Aloy serà un digne i honest successor de les alcaldies republicanes que a Manresa ens precedeixen, encapçalades per en Joan Selves i Carner, Lluís Prunes i Sató i Francesc Marcet i Artigas. D'aquell republicanisme popular i emancipador, d'aquella bona gent amb esperança i coratge. Per tots ells i totes elles,

Visca Manresa i Visca la República Catalana!"

Aquesta intervenció la trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=2430.0>

4. VOTACIÓ D'ALCALDE

El President de la Mesa d'edat informa que han presentat la seva candidatura per al càrrec d'alcalde/alcaldeessa els grups municipals següents:

No presenta candidatura	Cs
No presenta candidatura	FEM - AMUNT
No hi són presents	PSC-CP
No presenta candidatura	JxCAT – JUNTS
Marc Aloy Guàrdia	ERC-AM

A continuació es procedirà a la votació mitjançant papereta secreta que dipositaran a l'urna els regidors i regidores, que seran cridats nominalment pel secretari, seguint l'ordre alfabètic.

Ordenadament, els regidors i regidores introdueixen el seu vot a l'urna, per ordre alfabètic:

1.	ROSER	ALEGRE FONTANET
2.	MARC	ALOY GUÀRDIA
3.	GEMMA	BOIX POU
4.	MIGUEL	CEREZO BALLESTEROS
5.	MONTSERRAT	CLOTET MASANA
6.	ANNA	CRESPO OBIOLS
7.	CRISTINA	CRUZ MAS
8.	JOSEP	GILI PRAT
9.	MARIONA	HOMS ALSINA
10.	POL	HUGUET ESTRADA
11.	VALENTÍ	JUNYENT TORRAS
12.	DAVID-AARON	LÓPEZ MARTÍ
13.	NÚRIA	MASGRAU FONTANET
14.	ANTONI	MASSEGÚ CALVERAS
15.	JAMAA	MBARKI EL BACHIR
16.	ROSA M.	ORTEGA JUNCOSA
17.	CLAUDINA	RELAT GOBERNA
18.	ANDRÉS	ROJO HERNÁNDEZ
19.	M. MERCÈ	TARRAGÓ COSTA

Finalment, dipositen el seu vot a l'urna els dos regidors de la Mesa d'Edat:

1.	JORDI	TRAPÉ ÚBEDA
2.	JOAN	CALMET PIQUÉ

Tot seguit es passa a l'escrutini dels vots.

El President de la Mesa d'Edat llegeix en veu alta cada una de les paperetes. Es verifica el recompte de vots, el qual dona el resultat següent:

Vots emesos	21
Vots vàlids	21
Vots a l'única candidatura presentada	16
Vots nuls	0
Vots en blanc	5
Abstencions	0

La distribució dels vots entre els candidats dóna el resultat següent:

Candidat:	VOTS
MARC ALOY GUÀRDIA	16

Les intervencions d'aquest punt les trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=3552.0>

5. PROCLAMACIÓ D'ALCALDE

El President de la Mesa d'Edat, vist el resultat de l'escrutini, i atès que el candidat Sr. MARC ALOY GUÀRDIA **ha obtingut 16 vots**, que representa la majoria absoluta prevista a l'article 196.b) de la Llei Orgànica 5/1985, **ÉS PROCLAMAT ALCALDE ELECTE DE MANRESA.**

Aquesta intervenció la trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=4090.0>

6. ACCEPTACIÓ DEL CÀRREC I PRESA DE POSSESIÓ DE L'ALCALDE ELECTE

A continuació **el President de la Mesa d'Edat** pregunta al senyor Marc Aloy Guàrdia: "Accepteu el càrrec d'Alcalde de Manresa?".

El senyor Marc Aloy Guàrdia respon:

“Sí l’accepto.”

Tot seguit, **el President de la Mesa d’Edat** pregunta al senyor Marc Aloy Guàrdia.

“JUREU O PROMETEU per la vostra consciència i honor complir fidelment amb les obligacions del càrrec d’Alcalde de l’Ajuntament de Manresa, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l’Estat, i l’Estatut d’Autonomia de Catalunya?”

El senyor Marc Aloy Guàrdia respon:

“Sí, per imperatiu legal ho PROMETO, i prometo exercir el càrrec d’alcalde de Manresa treballant de manera lleial i honesta pel benestar, la igualtat i la justícia social de totes les ciutadanes i ciutadans. Compromès amb els principis republicans i treballant en la construcció d’un país políticament lliure.”

El President de la Mesa d’Edat declara possessionat del càrrec d’alcalde de Manresa el senyor Marc Aloy Guàrdia.

Tot seguit, li posa la insígnia de solapa i la Medalla i li dóna la vara d’alcalde.

A continuació el senyor Marc Aloy Guàrdia passa a ocupar la Presidència i es retiren els dos regidors de la Mesa d’Edat, que passen a ocupar el seu escó.

Aquestes intervencions les trobareu a l’enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=4136.0>

7. DISCURS DE L’ALCALDE

El senyor Marc Aloy Guàrdia pren la paraula per manifestar el següent:

“Molt Honorable President del Parlament,
-Honorable Vicepresident del Govern,
-Honorables Conselleres,
-Alcalde Camprubí, Alcalde Junyent
-Delegada del Govern,
-Senadores,
-Presidenta del Consell Comarcal,
-Alcaldes, alcaldesses,
-Regidores, regidors,
-Família, amics, manresanes i manresans que avui ens heu volgut acompanyar

Gràcies a tots i totes per ser aquí.

Les primeres paraules com a alcalde de Manresa les vull dedicar a totes i cadascuna de les persones que ens han deixat els darrers mesos i a les seves famílies. Centenars de manresans i manresanes, i milers de persones d'arreu, han mort sols, sense ningú que els hagi pogut acompanyar. Famílies que han acomiadat la mare, el pare, els avis, la parella... els seus éssers estimats, sense un últim petó, sense una última abraçada, sense agafar-los la mà, sense cap acte de comiat. Costa imaginar-se una experiència més dura. El meu primer record i el meu primer homenatge avui és per a totes i cadascuna d'elles. Farem tot el que sigui a la nostra mà, TOT, per apaivagar, en la mesura del possible, els efectes d'aquesta crisi devastadora.

Manresa. Del Gorg Blau, a la Gola del Bigaire, de Collbaix als cingles de Rocatinyosa. Del Mal Balç, l'Obaga de l'Agneta i la Serra de Montlleó fins al Poal, l'Agulla i el Guix.

Ciutat de turons. Puigmercadal, Puigberenger, Puigterrà, Puigcardener, i de tossals (dels Cigalons, del Poblenou i del Coro). Ciutat de dos rius: Cardener però també Llobregat, de dues rieres (de Rajadell i de Cornet) i de diversos torrents. Ciutat de regadiu, banyat per les aigües de la Sèquia, en una terra de secà.

La meva ciutat, la de la majoria dels que sou aquí. La de 78.269 persones a dia d'avui, nascudes aquí o vingudes d'arreu. La ciutat que va viure l'esplendor medieval i va fer pinya per construir la Sèquia el segle XIV. La ciutat que va acollir dues vegades la Generalitat el segle XVI. La ciutat que va ressorgir de les cendres: primer durant la Guerra de Successió per alçar-se contra els Borbons i, un segle més tard, a la Guerra del Francès, contra Napoleó.

La ciutat que va edificar una potentíssima indústria tèxtil i que va acollir l'assemblea de la Unió Catalanista que va aprovar les Bases de Manresa. Ciutat comercial, de serveis, universitària. Ciutat d'entitats, de cultura, d'esport. Ciutat d'acollida. La capital de la Catalunya central.

És un orgull immens, avui, tenir l'honor d'haver estat escollit alcalde de la ciutat que estimo. Us vull assegurar, ja d'entrada, que treballaré tant com calgui per ser un digne representant de les manresanes i manresans.

Fa un any, remarcàvem l'excepcionalitat d'iniciar una legislatura amb una alcaldia compartida, per primera vegada a la ciutat. ERC va guanyar les eleccions municipals, per primer cop des de 1934, per un marge estret. Vam decidir mantenir el pacte de govern amb Junts per Manresa i cedir durant un any l'alcaldia.

No va ser fàcil, però estàvem convençuts que aquella decisió era la resposta més adequada a la voluntat de la ciutadania, que ens permetia començar una nova etapa amb el govern més ampli que mai havia tingut la ciutat. Un gest inèdit que responia a aquell mandat de: entengueu-vos, formeu govern i treballeu.

I així ho hem fet durant aquests dotze mesos. Hem construït un govern fort i estable i hem avançat en un munt de projectes.

Però aquella excepcionalitat no es va acabar amb el ple d'investidura. Qui ens havia de dir aleshores, que viuríem una situació tan insòlita uns quants mesos després. Que un virus causaria un xoc a escala mundial i produiria la crisi social i econòmica més gran des dels anys 30 del segle passat. Que viuríem confinats a casa més de dos mesos, que els centres sanitaris i els hospitals arribarien al punt del col·lapse.

Que la reclusió canviaria, de cop, les nostres rutines i seria una oportunitat per retrobar-nos amb el nostre món interior, per repensar la vida i un futur incert, personal i col·lectiu. Que trobaríem tant a faltar les abraçades i el contacte humà. Que la ciutadania seria capaç de mobilitzar-se en un exercici inèdit de solidaritat i de suport comunitari cap als més febles. Joves ajudant les persones grans, veïns que no s'havien saludat mai trobant-se cada vespre als balcons o fent-se la compra als uns als altres. Voluntaris tallant roba, cosint mascaretes o fent el que fes falta.

M'agradaria expressar ara i aquí el profund agraïment en nom meu i de tota la ciutat a tot el personal sanitari, a totes les persones dels serveis essencials, a les treballadores de residències d'avis, als cossos de Seguretat, a la gent de Serveis Sociosanitaris i Socials. I també, a les persones voluntàries que ens han ajudat en mil tasques diferents. En resum, gràcies a tothom qui ha lluitat i ho continua fent contra aquesta crisi.

També d'una manera molt especial a tots i cadascun dels treballadors i treballadores municipals, servidors públics que han seguit al peu del canó perquè la maquinària gran i complexa de l'Ajuntament, massa sovint desprestigiada, no s'aturés ni en els moments més durs de la crisi.

A tots i totes, gràcies de tot cor.

Crec que parlo en nom del conjunt del consistori si us dic que estic orgullós d'haver pogut acordar un Pla de Reconstrucció Social i Econòmica, construït entre tots els grups municipals i escoltant el teixit social. A moments excepcionals, solucions excepcionals. Hem estat capaços d'aparcar les diferències ideològiques i treballar junts, colze a colze, per trobar fórmules per pal·liar els efectes de la pandèmia.

I aquests moments excepcionals també ens han permès descobrir, en un temps rècord, una nova manera de treballar, de connectar-nos, de trobar solucions a reptes gegantins, d'esquivar els mecanismes feixucs de la burocràcia de l'administració per donar una resposta àgil i eficient a la ciutadania.

Provinc d'una formació republicana i d'esquerres, i em faig meus els valors que representa el republicanisme d'aquells clàssics de 1789 de la llibertat, la igualtat i la fraternitat, que actualitzats avui són el del compromís cívic, la solidaritat, la llibertat individual i col·lectiva dels pobles, la voluntat d'entendre que ciutadà no ho és qui paga impostos sinó qui adopta el compromís de treballar activament per una societat millor.

Em sento hereu dels alcaldes republicans, de Joan Selvas i Carner, de Lluís Prunés i Sató, de Francesc Marcet i Artigas, l'últim alcalde d'Esquerra Republicana que fins avui havia tingut aquesta ciutat. Una abraçada enorme a Margarida Marcet, la seva filla, que enguany complirà els 100 anys.

Aquells joves alcaldes republicans es van abocar en els projectes sanitaris i educatius. Dos pilars fonamentals de l'estat del benestar. Van cobrir el torrent de Sant Ignasi per evitar la insalubritat d'una claveguera a cel obert. I van construir l'escola Renaixença i la piscina municipal, com un equipament esportiu, obert, higienista i modern.

En la seva presa de possessió, el 19 de desembre de 1932, l'alcalde Marcet deia unes paraules que em faig meves:

«Al poble que ho és tot hem de donar-li compte de la nostra gestió per tal de merèixer la confiança d'ell i poder demanar-li el seu ajut i l'esforç, car sense la seva cooperació l'Alcaldia fora una cosa morta. Sense el seu consentiment no hem de voler cap classe de càrrecs. Fins ara tota la nostra tasca ha estat feta amb la seva col·laboració»

I encara hi afegia, dirigint-se al poble:

«Volem que sigueu severs, implacables amb nosaltres. Si un dia ens desviem un mil·límetre del camí que acabem de traçar cal que vosaltres amb la vostra força i amb la vostra autoritat ens emplaceu a retornar al camí en mala hora abandonat o a deixar la representació que ens heu concedit».

Em declaro hereu del llegat dels alcaldes Selvas, Prunés i Marcet. Però també d'aquells alcaldes que van defensar la ciutat de la barbàrie de la Guerra Civil, especialment de l'últim alcalde republicà, l'Emilià Martínez.

I assumeixo i em faig meu també el llegat dels alcaldes democràtics que m'han precedit en el càrrec.

De l'alcalde Cornet, símbol d'una nova etapa que deixava enrere la foscor del franquisme. Un alè d'esperança i joventut que va fer possible la modernització d'una

administració anquilosada i anacrònica per posar-la al servei de la ciutadania i construir les bases dels serveis públics i l'atenció a les persones. Un alcalde que va municipalitzar Aigües de Manresa i el Conservatori de Música i va emprendre la transformació del Passeig i el Centre històric per transformar-los en illa de vianants.

De l'alcalde Sanclimens, a qui fa tot just quinze dies vam acomiadar, la voluntat de fer avançar la ciutat en un temps de dificultats econòmiques. Que va posar la primera pedra de l'empresa municipal FORUM i la Fundació Universitària del Bages, la construcció del pavelló del Nou Congost, l'obertura del carrer Sant Cristòfol o la plaça Prat de la Riba, la preparació del creixement de la ciutat cap a l'avinguda de les Bases o la compra d'un Casino i un Kursaal llavors en ruïnes i que avui són emblema cultural de la ciutat.

De d'alcalde Valls la gran millora dels equipaments. Les piscines municipals, la rehabilitació del Casino i el Kursaal, el trasllat del Conservatori de Música a la fàbrica Balcells, l'obertura de l'avinguda Universitària i l'inici del nou campus, la fusió hospitalària. El Pla de Rehabilitació del Nucli Antic i el desplegament de FORUM va permetre emprendre l'acció transformadora del Centre Històric, recuperar places per a les persones i un bon grapat d'habitatges de protecció oficial, una feïnada que va donar com a resultat l'alcaldia més longeva que ha tingut aquesta ciutat des de la recuperació de la democràcia.

De l'alcalde Camprubí no podem oblidar la dignificació de l'entrada sud de Manresa, aquesta postal que és un símbol del país. L'obertura de la ciutat cap al riu; qui va posar en valor l'Anella Verda i va lluitar pels nous jutjats i el compromís de la gran ampliació de Sant Joan de Déu.

De Valentí Junyent, amb qui hem governat quatre anys i mig, la bona gestió en un moment de gran complexitat, l'impuls universitari i la federació amb Vic. Una decisió exitosa que no només ens ha permès tenir universitat pròpia i potent sinó, també una millor relació amb la capital d'Osona, una ciutat amb qui massa anys hem viscut d'esquena i ens hem mirat de reüll. L'aposta decidida per la millora del manteniment de la via pública, dos nous instituts i una escola, el creixement i modernització de Sant Joan de Déu que ha esdevingut l'hospital de referència de la Catalunya Central o la transformació de la Bonavista.

Assumeixo el llegat dels meus predecessors perquè és impossible entendre l'evolució de la ciutat sense mirar enrere i entendre que les grans fites només s'aconsegueixen amb l'esforç col·lectiu, el treball continuat i el pòsit que cada alcalde i els seus equips hi ha deixat. I, especialment en aquesta ciutat, on la confecció d'equips ha estat –majoritàriament- multicolor, sumant diversitats ideològiques. Ho va ser amb Cornet el 1979: un govern amb voluntat unitària que anava del PSAN a Convergència i Unió; també amb l'alcalde Valls el 1995 amb el primer Pacte de Progrés del país, que va

durar 16 anys; i, encara, des del 2015 amb la suma de Convergència (ara Junts per Manresa) i Esquerra.

La construcció d'una ciutat és una cursa de relleus, un treball en equip, una successió d'esforços. Els alcaldes lideren i sobre ells recau el pes i la responsabilitat d'èxits i fracassos. Avui agafo el testimoni i començo el camí com a alcalde, ben flanquejat per un bon equip. Sabem que no serà fàcil, però entomem el repte amb determinació.

I si m'ho permeteu, avui trobo a faltar especialment Juli Sanclimens, l'alcalde més vegades present en actes institucionals un cop finalitzat el seu mandat. Qui assistia inexcusablement a les sessions d'investidura, als pregons de Festa Major, als actes solemnes, qui entonava de memòria els goigs de la Llum a la festa més nostrada.

Sé que avui li hauria agradat ser aquí. De nou assegut al lloc d'honor que correspon als alcaldes de la ciutat, amb, la seva bonhomia, el seu caràcter d'home de ciutat i compromès amb el país. L'home corpulent, fidel, afable, entusiasta, murri i conciliador. L'home a qui vaig tractar sempre d'alcalde i qui, un dels últims cops que ens vam trobar em va cridar "Alcalde!", per sorpresa de tots els presents, quan jo encara no ho era. Et trobarem a faltar, Juli.

Però, malgrat la feina feta, en queda molta per fer. I ens hi posarem. Hi ha reptes que, ni amb l'esforç col·lectiu, han trobat el desllorigador: la recuperació de la Fàbrica Nova i la creació d'un gran parc que uneixi barris, la transformació del carrer Guimerà o la humanització de l'artèria formada per les carreteres de Vic i Cardona i que travessa tota la ciutat. La recuperació del Centre Històric, no només per gaudir del seu patrimoni i la seva història, sinó per viure-hi. La integració del ferrocarril a la ciutat o la millora de les infraestructures que ens connecten amb Barcelona. La nova seu de la Generalitat a la Catalunya central. No cal dir que també faig meves aquestes assignatures pendents i destinaré tots els esforços necessaris per fer-les realitat.

Tenim projecte per afrontar el futur de la nostra ciutat. Volem transformar-la per fer-la més verda i sostenible, més dinàmica i que sigui capaç de crear llocs de treball, més inclusiva, més justa, pròspera i cohesionada, més culta, amb menys desigualtats. Una ciutat que sigui punt de trobada de persones diverses; més feminista i que respecti la diversitat afectiva.

Una ciutat motor d'un territori, que assumeixi desacomplexadament la seva capitalitat. Perquè Manresa ÉS la capital de la Catalunya central. Una ciutat que lideri el Bages i el conjunt de les comarques centrals, amb respecte i cooperació amb tots els seus municipis. Una ciutat que sigui referència indiscutible del país i d'aquesta República que estem construint.

Vull una ciutat per les persones, i vull que això no es quedi en un eslògan. Reclamarem els canvis legals i treballarem a fons per garantir el dret a l'habitatge.

Volem que ningú no es quedi enrere i per això mantindrem l'esforç en Serveis Socials, per ser al costat dels que més ho necessiten. Durant aquesta crisi hem redoblat els esforços en aquest àmbit però no n'hi ha prou: tenim clar que tots i cadascun dels manresans i manresanes mereixen una vida digna. Amb especial atenció als infants, als joves, a les persones grans. Treballant també per continuar avançant cap a la igualtat efectiva entre dones i homes.

Entenc la ciutat com a l'espai on s'enforteixen els lligams entre les persones, on es fa comunitat. Espai on es creen vincles. Seguirem treballant per fer costat a productors locals, al comerç de proximitat, a l'emprenedoria, al cooperativisme. I alhora, treballarem per crear més sòl industrial. Per atreure més indústria que generi llocs de treball.

Sense oblidar al paper fonamental de l'educació, de la cultura i també de l'esport per afavorir que les persones siguin lliures, responsables i implicades, i que tinguem una societat més cohesionada.

Tenim reptes immensos al davant. I justament ara, en aquest moment tan complicat de la nostra història. Segurament cap alcalde voldria començar el seu mandat en aquestes circumstàncies però crec, fermament, que aquesta crisi l'hem de saber convertir en una oportunitat. Una oportunitat per sobreposar-nos a un model caduc i insostenible. Una oportunitat per repensar el model de societat en què vivim, per tenir mirada llarga, emprendre polítiques valentes i compromeses, des de la suma d'esforços i teixint aliances entre les institucions, les entitats i la ciutadania.

És hora de les polítiques actives i no reactives, de ser creatius i d'assumir que la creativitat comporta un risc i a vegades et pots equivocar, que aprendre dels errors és l'única manera d'avançar. I, estic segur que, si no som capaços de fer un canvi de model ara, en aquest moment tan difícil, haurem fracassat.

Tot plegat arriba a les portes del 2022, l'any que en farà 500 que un basc bregat a la guerra va deixar les armes i els luxes, i va emprendre el camí de la transformació interior. I ho va fer a la nostra ciutat, sota una balma, mirant les aigües del Cardener, amb Montserrat de fons. Fa vuit anys el primer govern Junyent va fixar-se com a objectiu la celebració del mig mil·lenni de l'estada d'Íñigo López de Recalde a la ciutat. Una aposta que hem de saber aprofitar per transmetre els valors universals de Sant Ignasi de Loiola, l'home del sac. Un compromís amb les persones, per la igualtat d'oportunitats, per a l'eradicació de la pobresa, i molt especialment la que afecta als infants. Perquè Manresa és un referent de país amb el diàleg interreligiós, un pont entre cultures, una ciutat d'acollida, i sempre ha de tenir ben present les persones més vulnerables. Ja sabeu que fa pocs dies ho vam anar a explicar al Papa Francesc: i li va agradar el projecte. Treballarem, doncs, perquè el Manresa 2022 compleixi el seu objectiu de transformació. Perquè no tindrà cap sentit si no es posen els valors per davant de la marca.

Sóc arquitecte. I un ciutadà que ha destinat el seu compromís amb Manresa a través de diverses entitats i des de la política, com tants d'altres, i ara ho faré com a alcalde. Formo part d'una generació nascuda en democràcia, amb el sistema educatiu de l'escola catalana. Hem tingut l'oportunitat de formar-nos com mai cap altra generació ho havia pogut fer. Semblava que havíem nascut amb un pa sota el braç, lluny de la dictadura i la repressió que van viure els nostres pares, i de la guerra cruel que van patir els avis. Però també una generació que, quan semblava que ho tenia tot de cara, ha patit crisis socials i econòmiques enormes. Que ha hagut de lluitar contra la precarietat laboral i per un treball digne. Una generació que s'ha arremangat molt per desenvolupar-se professionalment, que ha tingut clar que ja no hi ha feines per tota la vida, que ha sabut que avui toca reinventar-se, ser emprenedor i valent, amb ganes de proposar noves idees.

D'una generació que ha viscut uns canvis socials impressionants: les onades migratòries, la crisi del model socio-econòmic actual, la crisi climàtica i, també, una crisi dels valors democràtics.

Som la generació de les mobilitzacions socials, que vam sortir el 15 M en defensa de la democràcia participativa i en contra d'un sistema massa dominat pels bancs i les grans corporacions.

També som la generació que NO havíem nascut quan es va aprovar una Constitució redactada sota el soroll dels sabres, que hem posat en qüestió el sistema d'un estat que té massa qüestions pendents de resoldre. Que vam participar activament a les consultes populars del 2010, que ens vam abocar a la consulta del 9 de novembre del 2014 i que vam defensar els col·legis electorals per fer possible el referèndum del Primer d'Octubre, aquell dia que ho va canviar tot.

D'una generació que hem omplert carrers i places i que seguirem lluitant per defensar la democràcia i per una societat més justa i un país lliure.

Un país que hem de construir per dir prou a aquest estat que tolera la corrupció de la monarquia, que no permet investigar casos tan greus com el terrorisme d'estat i que cada dia ens dona mostres de la poca qualitat de la seva cultura democràtica. Un estat que és capaç de mantenir una situació d'injustícia que clama el cel, la vergonya de tenir presos polítics i exiliats des de fa més de dos anys i mig. Un estat que no busca solucions sinó que atia el conflicte. Hem anat desenes de vegades a Lledoners. Nosaltres ho tenim aquí al costat. I no ens cansarem de lluitar per la llibertat d'un govern elegit democràticament i dels líders de les principals entitats socials del país. Un record per l'Oriol, per la Carme, pel Josep, pel Jordi, pel Raül, per la Dolors, pel Quim i pels Jordis. També per la Marta, el Carles, el Toni, la Meritxell, el Lluís, la Clara, l'Anna i totes les persones represaliades.

En el camí que avui comença, vull ser l'alcalde de tots, independentment de les opcions polítiques de cadascú i també d'aquelles persones que no han votat mai.

No m'agrada el conflicte i tinc clar que l'antídot per minimitzar-lo és abocar hores al treball i al diàleg. Amb tothom. Vull trepitjar carrer, conèixer i escoltar. Amb el conjunt del teixit social, econòmic, cultural... Amb el món veïnal, amb les manresanes i manresans... I amb tots els grups polítics. Només a través del diàleg es pot arribar a l'entesa i a grans acords.

Ho hem fet, de forma excepcional, construint junts el Pla de reconstrucció que he esmentat. N'estic orgullós i treballaré a fons per preservar aquest tresor: el diàleg i el consens. Unes eines amb les quals, estic segur, també construirem molts altres projectes estratègics que ens permetin encarar amb garanties la ciutat dels propers vint anys. Perquè amb la suma d'esforços i amb voluntat d'incloure totes les sensibilitats és quan som més capaços de fer avançar la ciutat. Tornant a l'alcalde Sanclimens, ell deia amb encert que «*cal parlar més amb els que no son dels teus que no pas amb els teus*». I tenia raó. I quan no sigui possible l'entesa, també hem de saber gestionar el conflicte de la millor manera possible, sempre amb respecte.

M'hauria agradat estrenar aquesta alcaldia podent parlar cara a cara amb tothom, des del primer dia. No ha pogut ser i em dol. Perquè per profunda que sigui la discrepància estic convençut que es pot resoldre amb el diàleg. Però, per dialogar s'hi ha de ser, per respecte a la ciutadania, perquè en som els seus representants.

Deixeu-me, també, fer un esment a l'àmbit més personal. Un agraïment a la meua família, que sempre m'ha fet costat: a la mare que, com totes les mares, porta setmanes patint, molt més que no pas ho he fet jo. Al Jordi, a la Fina, a les germanes i el germà (Mònica, Natàlia, Bernat), a l'àvia Josefina, la iaia Anna i la Rosa, que ens acompanyen, i als avis que ja no hi són. A l'alè de vida que són els meus nebots: la Bruna, l'Arnau, l'Arlet i la Maria. Als oncles, les tietes i una llarga cosinada que tampoc s'ho ha volgut perdre. I a tants amics que m'han acompanyat en aquest trajecte.

I també al gran absent, si més no, físicament: l'home que em va regalar l'únic que tenim en realitat: la VIDA. L'home que em va inocular l'estima per la ciutat, la cultura i el país. L'home rigorós, constant, generós, amant de la ironia fina i l'humor sarcàstic. Ordenat, meticulós, puntual. Humil i senzill. Culte, intel·ligent, sempre informat. Humà.

El 29 de maig de l'any passat, dos dies després de les eleccions municipals, el pare m'escrivia: «*Poques vegades he pres la decisió d'enviar-te un text amb la finalitat d'encoratjar-te davant d'un repte, perquè he considerat que no ho necessitaves: he confiat sempre en tu i, per tant, m'ho he mirat més aviat des de fora, sense importunar-te i sabent que qualsevol decisió sobre la teua vida depenia exclusivament de tu*».

I seguia, en to de broma: *«Algú ja m'ha dit que a partir d'ara deixaré de ser qui sóc per passar a ser el pare de l'alcalde. No em fa res. Estic content de ser-ho».*

Però el missatge no acabava aquí, deia que el repte de liderar la ciutat tindria moments satisfactoris i agradables, però hi afegia: *«No et vull negar que patiràs en determinats moments i jo també, com a pare, patiré pels possibles problemes que hauràs d'afrontar, de resoldre i de solucionar. I en política, ja ho saps, dos i dos no fan necessàriament quatre i el ritme dels esdeveniments i sobretot els interessos, les enveges, les crítiques de la població i la sensació que no saps ben bé per qui estàs treballant, per molt que t'estimis la ciutat, desbordaran les teves emocions i pots arribar a sentir la buidor i la soledat d'una feina difícil i poc agraïda.*

Quan això passi, valora bé la possibilitat de comunicar les males sensacions a algú de confiança que et pugui ajudar a superar dificultats i a estimular el teu estat d'ànim. I sàpigues que jo estaré sempre disposat a rebre't i a escoltar-te per tal d'ajudar-te a disminuir les tensions que puguis tenir i afrontar-les amb serenor i amb optimisme.

I acabava: *Estic convençut –deia el pare- que em necessitaràs poc. Però no en dubtis gens: jo seré on he d'estar. I allà em trobaràs sempre disposat.*

No ha pogut ser. La seva salut ja precària es va anar afeblint. I aquest any d'espera s'ha fet massa llarg. El pare ens va deixar el 14 de febrer passat, a les 8 del vespre, precisament en el moment que el Saló de Sessions de l'Ajuntament acabava el Pregó de les Festes de la Llum.

I en el moment més íntim, quan el ble de l'espelma arribava al final, va deixar anar aquella pregunta que havíem evitat durant mesos: “et sap greu que no et vegi d'alcalde?”.

I et vaig respondre aleshores, pare, i ho torno a fer ara i aquí: No hi seràs físicament. Però hi seràs. En moments complicats, davant de decisions o reptes complexos, pensaré com els resoldries tu per tirar endavant amb la força necessària. Gràcies, pare.

I acabo.

Avui és un dia important, per les 9.119 persones que van donar suport a la candidatura que encapçalava.

Per Esquerra Republicana, que no havia tingut l'alcaldia d'aquesta ciutat des del 1936.

Pels companys del meu grup. La Cristina, el David, la Muntsa, el Pol, l'Anna, el Jamaa, la Mariona i tota la candidatura. Pels regidors i regidores que van ser-hi abans i a tota la gent d'esquerra Manresa, un esplèndid grup humà que va treballar com ningú, i com

ho vam gaudir! Un equip encapçalat pel Ramon, un home que ha obert camins i de qui aprenc sempre. Gràcies, Ramon.

També pels regidors i regidores amb qui formem govern, de Junts per Manresa. Un equip amb qui hem trobat l'encaix malgrat les diferències ideològiques, i el seguirem trobant.

Gràcies també per les vostres paraules d'avui, Andrés i Roser. Des dels posicionaments diversos dels nostres grups, i del PSC, avui absent, treballarem per construir conjuntament una ciutat millor. Gràcies també Valentí per les teves paraules, i a les de la Cristina, en nom del meu grup. Així com a la resta de regidores i regidors.

És un dia important, també, pels companys i amics que m'han acompanyat en aquest viatge. Molts sou aquí avui i alguns heu vingut de lluny. Gràcies. Eskerrik asko lagunak.

Per la meva família, que sempre ha entès la meva voluntat de servei i m'ha donat suport en totes les decisions que he pres, a nivell personal, professional i polític.

Pel pare, que em va dir que sigui fidel a la meva paraula i el meu compromís. També ho faré per ell.

I també és, si m'ho permeteu, un dia important per mi. Emrenc aquest camí amb un gran respecte però carregat d'energia i d'il·lusió. Us prometo que per mi és un ORGULL (i ho he escrit en majúscules, per remarcar-ho), ser l'alcalde de la meva ciutat. Amb humilitat però amb un gran entusiasme.

Amb el confinament hem (re)descobert la ciutat. Una ciutat mil·lenària amb història, patrimoni i un entorn natural envejable que ha viscut una primavera esclatant, esplendorosa. Una ciutat solidària amb la seva gent.

Desconfinem-nos. Però fem-ho de veritat, expliquem arreu aquesta ciutat i el seu potencial. No hi ha millors ambaixadors que nosaltres mateixos. Sentim-nos participants d'aquesta ciutat que ha sabut tirar endavant i superar dificultats majúscules. Potser queda antic recordar que la ciutat té els títols de "molt noble, molt lleial i benèfica". Però continua sent ciutat de valors, solidària i compromesa.

Quan arribi el dia del balanç, probablement "Escriurem que tot no va ser fàcil", com diu la cançó. Però haurà valgut la pena, segur. Per esforç i il·lusió no quedarà.

Moltes gràcies a tots i a totes.

Visca Manresa, i visca Catalunya Lliure!"

Aquesta intervenció la trobareu a l'enllaç següent:

<https://videoactes.manresa.cat/session/sessionDetail/54f961b06d8bdafd0172e212b3d111e1?startAt=4342.0>

8. L'ALCALDE AIXECA LA SESSIÓ

L'alcalde agraeix l'assistència a tothom i aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya número ..... i correlatius fins el número .....

El secretari

Vist i plau
L'alcalde